

timisme, som jeg havde udtalt i min Ordførertale den 13. Januar, og sidestillede den med det Resultat, der nu forelægger, skal jeg blot hertil sige, at det netop er fra Eksportindustrien, den Gren indenfor Industrien, som vi havde tænkt os, at Tilskuddene maaske kunde anvendes paa, at Betænelighederne er fremkommet. Jeg har ikke nævnt en af de mest tungt vejende Betæneligheder, men skal gøre det, naar vi endelig bliver tvunget frem til det. Det er Frygten for at komme ind under Anti-dumping-Lovgivning, som danske Eksportindustrier har fremsat overfor dette Forslag. Der er kort sagt saa mange baade let iøjnefaldende og særdeles skjulte Faktorer at tage med i Betragtning overfor Tilskudsloven, at jeg tror, vore Betæneligheder og den Stilling, vi har taget og redegjort for sagligt og objektivt, er det forsvarlige, men det er den Vej, som de Herrer af Flertallet vil gaa, ikke.

Hvis den højtærede Minister endelig vil bebrejde mig min Silling og mene, at det konservative Parti nu faktisk har Ansvaret for, at de 30 000 arbejdsløse ikke hjælpes i 100 Arbejdsdage, som der var Tale om, vil jeg rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister selv, maaske ogsaa til det ærede Medlem Hr. Trier, hvor meget de tror, at dette Forslag, saaledes som det nu er ændret, kan nytte, hvis det bliver vedtaget, om de tror, at det kan nytte overfor 30 000 arbejdsløse, eller lad os blot sige 200. Det vilde være ganske interessant at faa at høre. Vi tror altsaa overhovedet ikke, at det vil kunne nytte, undtagen i ganske specielle Tilfælde, der ogsaa vilde kunne hjælpes ad anden Vej, nemlig den Vej, vi har peget paa. Det vilde være interessant, naar vi skal have Ansvaret for de 30 000 arbejdsløses fortsatte Arbejdsløshed, at faa en autoritativ Udtalelse fra Regeringen om den effektive Nyttевærdi, den tillægger denne Lov.

Saa vil jeg skænke den højtærede Erhvervsminister hans Bemærkninger om, at vi nu sparker baade Industrien og de arbejdsløse ned ad Trapperne. Jeg tror, at vi fuldt ud kan overtage Ansvaret for vor Stilling selv, og jeg tror ikke, at den højtærede Minister til sine andre Bekymringer skal føje denne, paa vore Vegne at være bekymret for vor Skæbne og vor Stilling til Industrien. Om det politisk set, saaledes som den højtærede Minister har udtalt det, kun kan være Regeringen en Tilfredsstillelse at se os indtage denne Stilling, for at den selv kan faa en bedre taktisk Stilling og maaske fremsætte stadig stærkere Udtalelser i sin Presse, skal jeg ikke beskæftige mig

med. Hvis dette er en Form for dansk Politikk, saa tror jeg og haaber jeg, at dansk Politik gaar trange Tider i Møde.

De Betragtninger, den højtærede Minister sluttede af med, om Valg, var sandt at sige lidt matte. Hvis man har Tillid til, at Situationen vil styrke det nuværende Regeringsflertal, forekommer det mig at ligge ret nær, at man søger at faa dette konstateret. Jeg har erklæret vor Beredvillighed til at tage dette Valg, og jeg tror ikke saaledes som den højtærede Minister, at den Fære, der truer Parlamentarismen, som jeg har omtalt, vil true Konservatismen. Men hvis den højtærede Minister gaar saa vidt i sin Deltagelse for vor Skæbne, at han af Hensyn til de Færer, der truer os, og som antagelig vil blive markeret gennem et Valg, ligefrem vil skærme os mod den onde Skæbne, vil jeg blot sige til den højtærede Minister, at den Medfølelse ønsker vi ikke — tværtimod.

Formanden: Der er mange Medlemmer, der har henstillet til mig, om man ikke kunde tilendebringe Forhandlingen om denne Sag i dette Møde. Skal der være Mulighed derfor, maa jeg henstille til efterfølgende Talere at fatte sig meget kort.

Dahlgaard: Jeg skal paa dette sene Tidspunkt afholde mig fra Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Drachmann, hvis Bemærkninger — og det tror jeg, alle vil være enige med mig i — viser, at han er besjælet af en vis Mathedsfølelse, der kræver Hvile.

Jeg har blot et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Slesbager. Det ærede Medlem har det jo saaledes, at han, naar han kommer meget højt op, stempler forskellige Ting som urigtige. Noget af det, jeg havde sagt, som skulde være urigtigt, var dette, at Partiet Venstre skyder Arbejdsløshedsspørgsmaalet til Side. Han henviste da dertil, at dette Parti sammen med de 3 andre Partier her i Tinget i sin Tid havde været med til at gennemføre en Arbejdsløshedslovgivning. Maa jeg ikke minde det ærede Medlem om, at vi i dette Øjeblik staar overfor en Arbejdsløshedskrise, der har sin Aarsag i, at den danske Valuta i Løbet af et halvt Aar er steget i Værdi med 40 pCt., altsaa en Aarsag til Arbejdsløshedskrise, vi ikke kender noget tilsvarende til i noget andet Land, og som vi aldrig i vor Levetid vil komme til at opleve noget tilsvarende til.

Det er overfor en saadan ekstraordinær Katastrofe, kan man sige, at jeg har sagt om det ærede Parti, at Partiet er en Modstander